

Geachte Raad en College,

Ik heb een tweetal zienswijzen ingediend op de woon-zorg visie. Deze zijn voortgekomen uit mijn eerdere insprekbeurten omdat daar toen geen reactie op kwam. Later heb ik op een persoonlijke brief aan de heer Hagen wel antwoord gekregen, wat ook onderdeel is geworden van de reactienota. De reactienota geeft mij aanleiding om een aantal observaties met u te delen, in de hoop een bijdrage te leveren aan de verbetering van de visie.

Allereerst de enquête. Het is nu duidelijk dat deze niet representatief is. Het is echter kennelijk wel een belangrijk startpunt voor het te voeren beleid. Mij bekruipt de vraag: kijken we hier nu naar een mug of een olifant? Ik zou geen duur buro inhuren om een dergelijke vragenlijst tot beleid te laten vertalen. Ook het antwoord dat de reacties op aangeboden huurwoningen worden meegenomen leidt niet tot inzicht op welke wijze dat is. Vaagheid alom.

Er is geen enkel inzicht in de dynamiek van de lijst woningzoekenden en de mogelijke oplossingen. Iemand die verhuist geeft altijd een plek voor een andere woningzoeker om in zijn woonbehoefte te voorzien. Er moet rekening worden gehouden met zulke invul effecten voor de ontwikkeling van woningvoorraad en de bouwopgave. Hoe ziet dit masterplan van de gemeente eruit? Op welke termijn worden de verschillende doelgroepen bediend? Mijn opmerking over demografie is in het antwoord ook verkeerd geïnterpreteerd. De gemeente geeft wel aan dat vrijgekomen woningen meestal niet passend zijn voor de doelgroep woningzoekers. Iets wat al eerder is betoogd, en beaamd door wethouder Hagen, in de discussie over het bestemmingsplan: de maatregelen over de lijst 80 lost niks op voor de woningnood.

Verder staan er een aantal inconsistente opmerkingen in de nota. Ik noem een paar:

De gemeente stelt dat de recreatiewoningen in het dorp maar een paar weken per jaar worden gebruikt, maar rekent bij de aanslag toeristenbelasting wel met een bezettingsgraad van 75%. Dat is toch meer dan een paar weken!

De gemeente stelt op mijn voorstel om mensen van de wal die hier permanent willen gaan wonen dat bij voorbeeld in een R4 woning te laten doen, dat dit niets oplost en de prijs van recreatiewoningen zou opdrijven. Dit is toch wel een heel vreemde redenatie. Het voorkomt juist wel dat permanente woningen voor eilanders worden opgekocht, een probleem wat de heer Groendijk hier recent ook inbracht. Mijn voorstel biedt mensen juist de mogelijkheid om hier te gaan wonen zonder impact op de eilander woningvoorraad. Dat de prijs van

recreatiewoningen omhoog zou gaan lijkt mij voor de gemeente geen belangrijk probleem. Die van permanente woningen natuurlijk wel. Het lijkt op een dogma of mantra om vooral niet in oplossingen te denken. Beperking van het aantal recreatiewoningen wordt echter wel als een negatieve impact op de eilander economie gezien. Bij de lijst van 80 is dit ondanks bezwaren nooit zo bevestigd.

Dan de antwoorden over de huisvestingsverordening en de lijst van 80-woningen.

In het bestemmingsplan is nu de voorwaardelijk recreatief gebruik regel vastgelegd. De gemeente stelt dat dit is om duidelijkheid te geven en om nieuwe situaties te voorkomen. De essentie van die lijst is juist dat die nieuwe situaties al sinds de totstandkoming van de lijst in 1974 voorkomen worden. Iets waar Schiermonnikoog toen voorloper mee was, maar waarvan men zich vandaag de dag niet meer bewust is. Lees het bezwaarschrift in de bodemprocedure maar eens na. Dit biedt een mooi historisch overzicht. Heer en Feer waardig!

Het bestemmingsplan Verbrede Reikwijdte heeft volgens de Staatscourant dd 20 maart 2020 als doel om de huisvestingsverordening in het bestemmingsplan te integreren en dubbelures te vermijden. Hoe verhoudt dit zich tot de huidige situatie en ambitie? De gemeente stelt dat er een en-en beleid is. Zowel een omgevingsvergunning als een onttrekkings vergunning. Dit is niet in lijn met de opdracht van de verbrede reikwijdte, namelijk integratie van regels en niet daarnaast nog extra regels stellen.

In de huidige, zojuist verlengde huisvestingsverordening staat dat de afspraken uit het verleden met betrekking tot de lijst van 80 woningen onverkort van kracht zijn. Dit wordt door de gemeente onvoldoende beseft en zelfs ontkend. Beperkingen zullen door de eigenaren wederom worden aangevochten. De lijst van 80, als onderdeel van de tweede woning verordening uit 1974 en opvolgers, heeft zelfstandige recht-status, waar naar verwezen wordt in de huisvestings verordening omdat in 1985 in een Kroon besluit is bepaald dat dit toen niet in het bestemmingsplan geregeld mocht worden. Deze rechten kunnen niet eenzijdig beperkt worden. Europees recht biedt weliswaar een mogelijkheid om individuele rechten ondergeschikt te maken aan algemeen belang, maar alleen als dit duidelijk onderbouwd is met een afweging tussen beide. De gemeente heeft dat nog nooit aangetoond en heeft zelfs gesteld dat de maatregelen maar een heel beperkt effect zullen hebben.

Afsluitend: de woon-zorg visie is een mooi document met bouw en zorg ambities die zeker ook gerealiseerd moeten worden. In de huidige vorm zou

het niet moeten worden goedgekeurd als startpunt voor de huisvestings verordening. Sta meer open voor zienswijzen. Verlaat uw mantra's en ontdek dat er daarbuiten ook oplossingen zijn.

Dank voor uw aandacht!